

مهریه ی مادر

هنگام ازدواج حضرت فاطمه علیها السلام، وقتی مقدار مهریه که تعدادی درهم بود، معین شد و آن بانو از مبلغ مشخص شده آگاهی یافتند، خطاب به پیامبر صلی الله علیه و آله عرض کردند:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ بَنَاتَ النَّاسِ يَتَزَوَّجْنَ بِالْأَرْهَامِ، فَمَا الْفَرْقُ بَيْنِي وَبَيْنَهُنَّ؟ أَسْأَلُكَ أَنْ تَرُدَّهَا وَتَدْعُوَ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ مَهْرِي الشَّفَاعَةَ فِي عَصَاةِ أُمَّتِكَ». ای رسول خدا! دختران مردم با درهم ها ازدواج می کنند، پس چه فرقی بین من و آنها خواهد بود؟ تقاضا دارم مهریه ی مرا باز گردانی و از خداوند درخواست نمایی که مهریه ی مرا شفاعت گنهاران اُمّت شما قرار دهد.

در آن لحظه، جناب جبرئیل علیه السلام نازل شد، در حالی که پارچه ای از حریر در دست داشت و روی آن نوشته شده بود: «جَعَلَ اللَّهُ مَهْرَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ شَفَاعَةَ الْمُذْنِبِينَ مِنْ أُمَّةٍ أَيْبَهَا»؛ خداوند مهریه ی فاطمه ی زهرا علیها السلام را شفاعت از گناهکاران اُمّت پدرش قرار داد.

پس هنگامی که حضرت فاطمه علیها السلام به حال احتضار رسیدند، وصیت کردند که آن پارچه را روی سینه و زیر کفنشان قرار دهند و فرمودند:

«إِذَا حُشِرْتُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَفَعْتُ تِلْكَ الْبِطَاقَةَ بِيَدِي، وَشَفَعْتُ فِي عَصَاةِ أُمَّةٍ أَبِي». آن گاه که در روز قیامت محشور شوم، این نوشته را با دستانم بلند کرده، در مورد گنهاران اُمّت پدرم شفاعت خواهم کرد.^۱

^۱ - مستدرک عوالم العلوم و المعارف، ج ۱، قسم ۱، ص ۴۶۲ به نقل از اخبار الدّول (نوشته احمد بن یوسف دمشقی)، ص ۸۸/ احقاق الحق، ج ۱۰،

ص ۳۶۷ به نقل از تجهيز الجيش (نوشته امان الله دهلوی)، ص ۱۰۲